

K O B R A

KULTURNÍ OBČASNÍK REGIONÁLNÍCH
AUTORŮ

PROSINEC 2018** ROČNÍK XIX.** ČÍSLO 12

SILVESTROVSKÁ PŘÍLOHA

Citát inspirující:

Psaní básně není trestná činnost!

Vrchní inspektor Korejs (Panoptikum města pražského)

LITERÁRNÍ Václav FRANC

Na literárním setkání
je hodně plev a sem tam zrno
a zbytečného tlachání
u rautu lidí jako Brno

Většina „bardů“ netuší
že jejich sbírky žijí v klamu
a Nobelovku veršem nevzruší
když mlátí jenom prázdnou slámu

ČERTÍK V TRABANTU

Václav Franc

(podle Michala Viewegha)

Když se Oskar podíval na poslední recenzi jeho nové knížky, mimochodem byla pod ní podepsána docela neznámá Lucie Líbalová, docela se naštvál. Co si to dovoluje, kráva jedna!

Okamžitě si vygoogloval informace o autorce, ale moc toho na netu nenašel. Asi jí chybí orgasmus! Jinak by nemohla napsat takovou pičovinu. Prostě ženská bez orgasmu je jako ženská bez fantazie!

Co to tady plká, že jeho povídky jsou jako šestkrát vymáchaný pytlík čaje, výluh bez špetky fantazie a nových nápadů. Stokrát omleté narážky na ženská ňadra, prášky na erekci, nebo mu za to platí nějaká farmaceutická společnost jako za reklamu na její výrobky? Tak to už je docela silný kafe!

Nebo tady: Autorovi se zřejmě postaví, když si čte ty svoje výplody. Pak nemusí ani užívat pilulku. Asi mu chybí šukání, proto do těch povídek míchá zoofilii i pedofilii, prostě kde nic není, ani smrt nebere!

Nad tou poslední větou se Oskar zastavil. Smrt?! Nedávno na něj sáhla a od té doby už nic nebylo jako dřív. Nejen že přišel o manželku, ale i o paměť a nakonec ani to psaní mu už zdaleka nešlo tak lehce jako před tím, než mu praskla aorta. Vrátil se sice zpět, zřejmě tady ještě má nějakou práci, nějaké poslání, ale jaké, to si za boha nemohl vzpomenout.

Nalil si double Tullamore Dew, ačkoliv mu to doktor zakázal. Nakonec zakázal mu vlastně všechny světské radosti, které Oskara ještě jakžtakž držely při životě. Kromě psaní. I sex jen postupně a pomalu. Už žádné divočení, žádné volvo, porsche, mercedes nebo renaul, ale jen pomaloučku jako škodovka, nebo nedejbože trabant.

Ještě než pocítil teplo v oblasti žaludku, napadlo jej, jestli ty ostatní recenze na jeho poslední knížku, vesměs vyznívající příznivě, nejsou vlastně jen medvědí službou. Ano, litují jej, mrzáčka, kterému se ani nepostaví, když uvidí obnažené ženské ňadro, litují jej, proto ty smířlivé recenze od lidí, kteří mu dříve nemohli přijít na jméno.

Proto mu lžou, neříkají pravdu.

Milosrdná lež. Tak se to přece říká u lůžka vážně nemocného. Ti, kteří jej dříve cupovali za každé slovo, za každou větu, najednou píší, jak vyzrává, jak jeho kniha odráží realitu do našich životů, jak ukazuje světlo ... jaké světlo ukazuje, když jej vlastně štve, že všechno není jako dřív?

No jako dřív? Možná by některé věci změnil, nemusel všude vyzvonit svoje nevěry, třeba by Hedvika zůstala. Třeba by ani ta aorta, třeba by ... pozoroval na sobě, že opravdu některým věcem nepřikládá takovou důležitost jako dřív. Třeba když mu Renata řekla, že jejich hluboce intimní záležitosti jsou tak maximálně třináct centimetrů! Tenkrát ji okřikl, že čtrnáct a půl!

Dneska by mu to bylo už jedno. A tohle myslí ti pisálci, když uvádějí ve svých slintech, že vyzrává, že ukazuje světlo, že se obnažuje ...

Měl pocit, že v kalhotách přece jenom pocítil drobné pnutí. Že by to s ním ještě nebylo tak špatné. Vlastně jej zachránila. Měl by jí poděkovat. Řekla mu pravdu! O jeho erekci, o jeho psaní! Žádné milosrdné lži, žádné kecy, ale tvrdě na věc. Začal si představovat redaktorku Lucii Líbalovou, jak se obnažuje, jak se opaluje nahoře bez na horkém slunci někde na Makarské, jak si sundává kalhotky a proud moči kropí pláž někde na chorvatském pobřeží. Jak líbá Líbalová?

Zaradoval se, že zase funguje, ale ... především vzal noviny a pod recenzí našel mail „Lucina95@seznam.cz“. Co může znamenat ta číslovka? Že by velikost poprsí? Nebo rok narození? Musí jí poděkovat, že mu konečně otevřela oči. A přivedla k životu to mrtvé zvířátko. Musí ji pozvat na drink a pak ... třeba bude všechno jako dřív. Žádný čertík v trabantu, ale ďábel ve ferrari.

A pro jistotu si na první schůzku vezme jednu pilulku.

Co kdyby ...

Knihovna Václava Čtvrtka připravuje na rok 2019 sérii přednášek a praktických kurzů na téma „Proměna člověka ve zvíře!“ Jak nám sdělila ředitelka knihovny Jana Benešová, nápad vznikl u jejich kolegyně, když se seznámily se stěžejním dílem spisovatele a pražského rodáka Franze Kafky „Proměna.“ A zájemci se mají opravdu na co těšit. „V lednu bude kurz zaměřen na přeměnu v žížalu, v únoru na pavouka a v březnu na motýla,“ informovala o nejbližších plánech ředitelka. „Ale to není zdaleka všechno, rozhodně bychom se nechtěly smířit s proměnou jen v malá zvířata. Naše cíle jsou mnohem větší, takže v závěru roku se zaměříme na gorilu, slona či žirafu.“ O tom, že to s kurzy myslí zcela vážně nakonec sama přesvědčila diváky a novináře na tiskové konferenci na počátku prosince, kdy předvedla krátkou ukázkou proměny ve slepici. Na snímku ukazuje, jak slepice mává křídly, aby vzlétla.

O kurzy je již nyní velký zájem, přihlásil se rekordní počet zájemců. „Neváhejte, neboť kurzy budou již brzy plně obsazené, kapacita není nafukovací,“ dodala Benešová. Lektory jednotlivých proměn budou například i známí politici, kteří mají velmi dlouhou praxi při práci ve sněmovně, kde se často musí proměňovat, například v hady.

Václav

„V-Penicilin 500Mg Slovakofarma“

Vydala Zentiva a.s., Hlohovec, Slovenská republika , v roce 2018

Nevím, jestli jste si toho všimli, ale nedávno jsem onemocněl, obvodní lékař mi předepsal léky, které jsem si vyzvedl v lékárně. Na tom by nebylo nic zvláštního, ale v lékárně mi k léku dali ještě román zdarma. Potěšilo mě to, neboť nemocný člověk má dost času, rád si přečte pěkný román. A tak si myslím, že by se tento nový projekt měl rozšířit i na další zakoupené zboží.

Jednalo se konkrétně o román „V-Penicilin 500Mg Slovakofarma.“ Jen škoda, že v úvodu není uveden autor či autorka. Zajímalo by mě, kdo takovou zajímavou knihu napsal? Možná ta autorka Slovakofarma? Prý už vydala i jiné knihy, například „V-Penicilin 250Mg“ a „V-Penicilin 750Mg.“ Myslím si, že na textu je to znát, že je to zkušená autorka.

Hlavní hrdina Fenoxymethylpenicilin je vysoce účinný, bojuje s bakteriemi, takže je to vlastně detektivka. Jeho boj se zločinem nesmí číst lidé, kteří jsou přecitlivělí, neboť čtení u nich může vyvolat nežádoucí reakci, např. zvracení či průjem. Hlavní hrdina v pravidelných intervalech, většinou jednou za osm hodin, musí zapít svoji práci dostatečným množstvím vody, nejlépe po jídle. Není známo, že by ovlivnil pozornost a schopnost soustředění.

Jak se píše v románu, příběh může vyvolat i nežádoucí účinky, ale nemusí se vyskytnout u každého. Například vyrážka, kopřivka či svědění se vyskytuje u jednoho z deseti čtenářů. Jinak četba není vhodná pro děti, takže by román neměly číst bez přítomnosti rodičů. Navíc je vhodné knihu uchovávat při teplotě do 30 °C v původním obalu.

Dalšími osobami v románu jsou monohydrát laktózy, mastek, magnesium-stearát, mikrokrystalická celulóza, sodná sůl kroskarmelózy.

Nerad bych prozrazoval, jak román dopadl, ale na trhu nemusí být všechny velikosti balení, čímž je román otevřený pro další pokračování a případné díly, neboť pokud nevyvolá dostatečný

čtenářský účinek je třeba dávku zopakovat nebo číst nějaký jiný román s výraznějším účinkem. Je vhodné poradit se o tom se svým lékařem, lékárníkem či knihovníkem. Důležité je také, že příbalová informace byla naposledy schválena 3.října 2017, což se čtenář dozvídá v samém závěru románu.

Osobně román doporučuji všem čtenářům, kteří nemají alergii na podobné typy knih. Ale to je velmi vzácně: < 0,01% (výskyt u méně jako u 1 čtenáře z 10 000: změny krevního obrazu, zvýšená krvácivost, dechové obtíže, horečka, bolesti kloubů, otoky kloubů, otok vznikající na různých místech organismu (např. v obličeji), hlavně u dětí a u starších osob s poruchou funkcí ledvin.

Pokud by se vyskytly výše uvedené komplikace, ihned přerušte četbu a vyhledejte lékaře. Nejlépe psychiatra.

Václav

P.S. Ani jsem si neuvědomil, jaké komplikace můžou čtenáři způsobit nevhodně zvolené knihy!

Václav FRANC KREVNÍ OBRAZ 4

Udělal na mě podraz
můj vlastní krevní obraz

Řekl mi
můj vlastní leukocyt
že si chce za ženu
mou ženu vzít!

Ještě mi sdělil
ten leukocyt
že už pár týdnů chová
k mé ženě vřelý cit.

Měl smůlu
brzy šel pod kytičky
poštval jsem na něj
krevní destičky.

Bylo to ale
vítězství Pyrrhovo
žena mi utekla
v objetí Jardovo.

A tak jsem sám
rozjímám tiše
safra, zas mi nákej leukocyt
eSeMeS píše!

Že alkohol pomáhá některým básníkům v jejich tvorbě se všeobecně ví. Právě Václav Franc je toho důkazem, ale v dubnu v rámci Řehečské slepice svoji konzumaci přehnal. Dokonce byl slovně agresivní a fyzicky chtěl napadnout ředitelku knihovny, o čemž svědčí snímek Martina Žantovského. Pod vlivem alkoholu nakonec napsal Václav Franc následující báseň.

A PŘECE SE TOČÍ (věnováno Galileo Galileovi)

A přece se točí
hlavně po pár deci
a život kočí
říká i nepříjemné věci.

A hlava bolí,
už nic nebere,
to máš za to,
opilý frajere!

OTEVŘENÝ POZDRAV

Od: "Martin_Zantovsky" <zantovsky@volny.cz>

Komu: "Bohumir Prochazka" <prochor.jc@tiscali.cz>

Datum: Pátek, 23. listopadu 2018

Předmět: Pozdrav

Milý proChore.

Dva roky se s dvěma roky sešly, nadešel 23. listopad 2018, a co myslíš, že se stalo? Správně! Vedoucí skladu motyk v demisi sedí u počítače. Někomu by se mohlo zdát toto téma již vyčpělé, jsem ale přesvědčen, že tato nejistá doba potřebuje své jistoty. A jsem rád, že sezení u počítače takovou naší jistotou je, a s veškerou pokorou ti tak opět mohu zaslat tento sváteční pozdrav.

Pevně věřím, že osud bude naší oblíbené disciplíně nakloněn a že nám bude přáno sedět u počítače i v nadcházejícím dvouletém funkčním období. Pojdme společně se svými počítači vstříc roku 2020.

SPOZ motyky a nezávislí

Dle zákona 247/1995 Sb., § 16 odst. 6, je zadavatelem sklad motyk a zpracovatelem Technické služby statutárního města Řehče, příspěvková organizace.

Podle zákona o evidenci motyk je prodávající povinen vystavit kupujícímu účtenku. Zároveň je povinen zaevidovat přijatou tržbu u správce motyk online; v případě technického výpadku pak nejpozději do 48 hodin.

Osobní údaje nebudou poskytovány do čtvrtých, pátých ani prvních zemí.

Seznam alergenů na vyžádání u obsluhy.

Kontext:

http://ikobra.rehec.cz/pdf/kobra/kobra_2008_12.pdf (strana 10)

http://ikobra.rehec.cz/pdf/kobra/kobra_2010_silvestr.pdf (strana 2)

http://ikobra.rehec.cz/pdf/kobra/kobra_2012_silvestr.pdf (strana 2)

http://ikobra.rehec.cz/pdf/kobra/kobra_2014_12.pdf (strana 14)

http://ikobra.rehec.cz/pdf/kobra/kobra_2016_silvestr.pdf (strana 7)

VÝSTAVA OBRAZŮ VÁCLAVA FRANCE

V řehečské galerii „Kohout“ proběhla v těchto dnech vernisáž výstavy obrazů Václava France. O všeobecné genialitě tohoto řehečského génia se ví, ale přece jenom jeho výtvarná tvorba je v ústraní zájmu veřejnosti vzhledem k jeho literárním počínům.

Zájem byl mimořádný, o čemž svědčí zápisy v návštěvní knize. Jen pro zajímavost pár zápisů odcitujeme. Pan Jan Lipšanský z Prahy napsal: „Ten druhý obraz - Řehečská slepice pod hvězdnou nocí, jak to maloval nějaký neumětel, co si navíc řezal ucho - visí pořád v Řehečském Louvru?“ Nebo zápis pana Šandery od Blanska: „Já rovněž trochu dělám do výtvarného umění a myslím, že se na první pohled jedná o mistrovské dílo. Jenom mistrovi chybí na snímku v ruce štětec a dojem by byl dokonalý.“

Na dotaz pana Lipšanského Václav Franc rád odpověděl: „Ano, skutečně visí. Ale jen pro pořádek není to Řehečský Louvr, ale Řehečský lavór! Já si zatím ucho neřežu, ale uvažuji, že si vytáhnou horní levou osmičku! A pak taky ten obraz Snídaně v trávě se slepicí, to jsem taky maloval já!“

Výstavu osobně zahájil hejtman

Ferdinand Krasavec, ktorý v úvodní reči poznamenal, že i on sa venuje malovaní, takže sa v brzké dobe budeme moci seznámiť i s jeho výtvarnou tvorbou. Jinak je fanda malovania a maloval po stenách už ako malý chlapec, len treba učiteľky ve škole nemely umelcké citenie a pochopenie pro jeho vlohy.

Václav Franc nám prozradil, že by se rád přešel od malování krajinek a slepiček k malířskému směru, který sám založil jako osobitý výraz abstraktního vidění světa.

Umelcký směr „mazalismus“ zapustil ve světě svoje kořeny, čerpá z lidových tradic a forem poznání, ale konfrontuje je s každodenní realitou, rozvíjí smyslovým vnímáním a formuje osobitým stylem velkého řehečského génia. Dalo by se říci, že neguje dosavadní formy umelckého chápání krásna ve své surrealistické nadstavbě pojetí člověka počátku 21.století, ale Francova tvorba je nadčasová a zcela určité bude její význam s postupujícím časem stoupat, což dokazuje obrovský zájem po celém světě, značné množství pokračovatelů rozvíjejících mistrům odkaz.

Výstavu můžete navštívit na Silvestra do pozdních nočních hodin.

Irena Krásná, rozená Krasavcová

VÁCLAV FRANC A SLOVENSKÁ POÉZIA

LÁSKA NA ŽELEZNICI

Cestovala z Blavy
Poznal som ju len tak zriedka
Bol som smedný ako dve ťavy
celkom sympatická čučoriedka!

ALERGIA

Bol som po celou těle
poštípaný
Že by daaká alergie
Zjedol som totiž
ošípaný

BOŽSKÝ VEČER

Bol to večer celkom božský
Chutili mi tvoje bozky
Ploužáky hrali z dosky
Alebo platně?

Svlékala si ma chvatně
Ach, ty tvoje bozky
páčilo se, že sme bosky

ILONA PLUHAŘOVÁ A VÁCLAV FRANC JSOU VÝBORNÍ HERCI!

O tom, že Ilona Pluhařová a Václav Franc jsou výborní autoři, se všeobecně ví. Nakonec to dokázali umístěním na letošní soutěži v Turnově.

Že uspěli na castingu na titulní role nového detektivního seriálu „Panoptikum města valdického,“ se ví už méně. Režisér Jirka Strach nám řekl: „Když jsem viděl France na castingu, neváhal jsem ani vteřinu. Je pro mě ztělesněním hlavního představitele inspektora Standy Povidla. Prostě má osobní charisma, kouzlo osobnosti a především chová se jako ostřílený profesionál, jako by se světem zločinu měl určité bohaté zkušenosti!“

Pro postavu nadstrážmistryně Veroniky Borůvkové sáhl po Iloně Pluhařové všemi deseti. „Jistou výhodou talentované herečky,“ přiznal Strach, „byla skutečnost, že bydlí ve Valdicích!“ Ale úplně nejdůležitější,“ dodal Strach, „že z obou jde při filmových záběrech strach!“

V současné době probíhá natáčení šesté řady seriálu, takže se diváci mají skutečně na co těšit. Snad příliš neprozradím, když uvedu, že si seriál „panoptikum města valdického“ nezadá ani s takovým dílem, jako je „Studna“ z památného seriálu o majoru Zemanovi.

„Přiznám se, že jsem se nejprve trochu té role bál, ale když mě pan režisér ujistil, že ve studně je teplá voda, klidně jsem do ní vlezl,“ přiznal s úsměvem filmový inspektor Povidlo v podání Václava France. A dodal: „Nehraju tam žádného moulu, mým vzorem byl komisař Moulin!“

Ilona Pluhařová se přiznala, že se jí nejvíc líbila epizoda „Krádež koblihy,“ kde oba hlavní protagonisté musí rozlousknout zapeklitý problém. „Tematika krádeže koblihy se dotýká naší současnosti, jde do vysokých pater naší politiky. Nakonec vzpomeňte si, že kobliha vlastně pomohla vyhrát volby!“

„Rozhodně šestá řada není poslední,“ ujistil diváky režisér Strach. „připravujeme sedmou řadu a dramaturgicky se pracuje na osmé a deváté řadě. Například sedmá řada začíná epizodou „Krádež pravdy a lásky!“ Diváci se mají opravdu na co těšit!

Ilona Pluhařová a Václav Franc se představí jako herci v dalším pokračování detektivního seriálu „Panoptikum města valdického,“ kde Václav Franc hraje hlavního inspektora Standu Povidlo. Snímek Martina Videnského je z dílu nazvaného „Krádež koblihy.“ A právě na snímku se inspektor Povidlo ptá své asistentky nadstrážmistryně Borůvkové: „Tady byla ta kobliha! Viděla jste ji? Kam jen mohla zmizet?“

Lindra Jírová, Mělník

SILVESTROVSKÁ KOBRA

Kulturní občasník regionálních autorů

Interní tiskovinu regionálních autorů Jičínska

Připravil : Václav Franc, K Hájků 1724, 509 01 Nová Paka

Franczub@seznam.cz

Příloha čísla 12/2017.

Ročník 19. Číslo 12. Prosinec 2018.

(5.prosince 2018)

www.ikobra.cz

**INFORMACE ZE SILVESTROVSKÉ KOBRY
NEBERTE VÁŽNĚ!**